

opusdei.org

Mons. Ocáriz: “Voldria que l'Opus Dei fos com una gran catequesi per a molta gent”

Oferim un extracte de l'entrevista concedida per Mons. Fernando Ocáriz al diari croat 'Večernji'. "Les crítiques, quan tenen fonament, ens ajuden a ser millors", afirma.

26/10/2021

L'entrevista completa (per als subscriptors del diari) es troba en aquest enllaç.

Recentment, ha celebrat els 50 anys de l'ordenació sacerdotal. Pot recordar els inicis del seu camí com a capellà?

D'aquells moments en recordo com m'impressionava molt poder celebrar cada dia la Santa Missa. Després, no he deixat de demanar al Senyor que mai no m'acostumi a aquesta experiència, encara que ja no sigui una cosa nova, com aleshores. Va ser sant Josepmaria qui va acollir la meva crida al sacerdoci, i per això sovint recorro a ell per demanar-li pel meu ministeri sacerdotal i per la felicitat i fecunditat de tots els sacerdots del món.

Com definiria breument l'Opus Dei, que avui lidera?

L'Opus Dei és una institució de l'Església que intenta sembrar la pau i la joia de Crist enmig del món. Amb els nostres errors i encerts, busquem portar Crist als ambients familiars, professionals, socials, etc. L'Obra voldria ser per a molta gent com una “gran catequesi”, en unió amb allò què fan les parròquies i tantes altres institucions de l'Església.

Qui són els enemics més grans de l'Opus Dei actualment?

El principal enemic no és extern sinó intern: em refereixo al perill de la mundanització, perquè els fidels de l'Opus Dei vivim immersos en les realitats del món, un món en bona part descristianitzat, i no som immunes a una possible pèrdua de vigor espiritual. A qui d'una manera o altra s'oposen externament a l'Opus Dei no els considero enemics: segurament en molts casos són persones poc informades, que no

comprenen l'esperit que anima l'Opus Dei, o persones que ens ajuden a ser millors amb les crítiques, quan tenen fonament.

I, malgrat això, l'Opus Dei continua atraient molts homes i dones.

Sí, però naturalment m'agradaria que moltes més persones es mostressin disposades a portar l'Església de Jesucrist a tots els ambients de Croàcia i del món, no només per mitjà de l'Opus Dei sinó també de tantes altres realitats evangelitzadores que floreixen a l'Església.

Com respon l'Opus Dei a les crisis actuals de desinterès i abandó de la fe?

Un mitjà principal és l'acompanyament espiritual i la formació de les ànimes, una per una, sent bons amics i amigues, amb gran

respecte a la llibertat de tothom. Si darrere dels fenòmens socials només veiem una massa indiferenciada de persones, potser tenim poca visió cristiana de les coses: cada persona és estimada per Déu i mereix tot el respecte i tota l'atenció de l'Església, perquè Crist ha mort per cadascuna. Un aspecte principal és ajudar les persones a apreciar el tresor dels sagraments, especialment l'Eucaristia i la Penitència.

Com ha vist la crisi causada pel coronavirus?

Ho veig com una crida a viure per als altres, amb esperit de solidaritat humana i de caritat cristiana. La pandèmia, com de seguida va dir el Papa, ens recorda que ningú se salva sol, que depenem els uns dels altres i que tots tenim alguna cosa a fer a la feina comuna de tenir cura del món.

La prelatura que vostè dirigeix respon directament al Sant Pare.

Com veu el paper del Papa Francesc al món actual?

En realitat, no només els fidels de l'Opus Dei, sinó tot catòlic, depèn directament del Papa, encara que també tingui altres dependències a l'Església. D'altra banda, la nostra dependència del Papa, com la de tantes altres circumscripcions de l'Església, està mitjançada per la Congregació per als Bisbes i per altres organismes de la Santa Seu.

Pel que fa al rol del Papa, penso, tornant a allò que he dit abans, que precisament en aquest món on la pandèmia ens obliga a qüestionar força coses, la seva presència paterna és més necessària que mai. Per exemple, moltes persones m'han comentat l'impacte que els ha produït la imatge de la plaça de Sant Pere buida i el Papa confortant i donant la benedicció a tothom com a vicari de Crist.

El Papa Francesc té crítics a la mateixa Església. Poden els creients criticar el Papa?

La història ens ensenya que a tots els pontificats hi ha hagut moments de fortes crítiques, per un motiu o per un altre. Quant a la seva pregunta per la legitimitat de les crítiques, li diria amb el nostre fundador, sant Josepmaria, que penso que, al Papa, vicari de Crist, cal estimar-lo sempre i no criticar-lo, sigui qui sigui.

A l'agost, vostè va visitar Croàcia, entre altres llocs. Quin va ser l'objectiu de la visita i el missatge per a les persones que va veure a Zagreb?

Ha estat un dels primers viatges pastorals des del començament de la pandèmia. El propòsit principal era ser-hi amb les persones de la prelatura. No he anat a Croàcia per transmetre un missatge especial, sinó per acompanyar-les, encara que

naturalment sí que he compartit algunes coses que porto al cor: els he parlat d'amor a l'Església i al Papa, d'unió amb els bisbes, de perseverança a la vida de fe, de la missió apostòlica pròpia de tots els cristians i, en aquest context, del valor de l'amistat, i de tantes coses que sortien en converses familiars. Vaig animar tothom a ser molt agraïts amb Déu pel do de la fe i a donar testimoniatge, a la feina i a la vida corrent, de l'alegria d'haver trobat Crist.

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/mons-ocariz-voldria-que-lopus-dei-fos-com-una-gran-catequesi-per-a-molta-gent/>
(21/03/2026)